

2. I nærværende Konvention omfatter Udtrykket „Kontraktbrud“:

- (a) enhver Vægning eller Nægtelse fra Arbejderen af at paabegynde eller udføre den i Kontrakten stipulerede Tjeneste;
- (b) enhver Pligtforsømmelse eller Mangel paa Omhu, der udvises af Arbejderen;
- (c) naar Arbejderen udebliver uden Tilladelse eller uden gyldig Grund; og
- (d) naar Arbejderen rømmer.

Artikel 2.

1. Alle Straffebestemmelser for Kontraktbrud, der er omfattet af nærværende Konvention, skal ophæves snarest ske kan.

2. Alle Straffebestemmelser vedrørende saadanne Kontraktbrud, der er foretaget af mindreaarige, som ikke har opnaaet en i Lovgivningen fastsat Lavalder, skal ophæves omgaaende.

Artikel 3—10.

Samme Tekst som Artikel 21—28 i Konventionen om Arbejdskontrakter for indfødte Arbejdere, jfr. ovenfor Sp. 2937—40.

Henstilling om den længste Varighed af skriftlige Arbejdskontrakter for indfødte Arbejdere. (Nr. 58).

Den internationale Arbejdsorganisations Generalkonference, der er blevet indkaldt af Styrelsesraadet for det internationale Arbejdsbureau til sit XXV. Møde i Genève den 8. Juni 1939,

som har vedtaget visse Forslag med Hensyn til den længste Varighed af skriftlige Arbejdskontrakter for indfødte Arbejdere, hvilket Spørgsmaal omhandles i det andet Punkt paa Mødets Dagsorden, og

som har besluttet, at disse Forslag skal optages i en Henstilling, vedtager den 27. Juni 1939 følgende Henstilling, herefter kaldet: Henstilling af 1939 om Arbejdskontrakter for indfødte Arbejdere:

Konferencen,

som har vedtaget Konventionsudkastet af 1939 om Arbejdskontrakter for indfødte Arbejdere, og hvori Artikel 9 bestemmer, at „den længste Tjenestetid, der kan fastsættes i en Kontrakt, og den Fritid, der eventuelt skal indrømmes i den Tid, Kontrakten løber, skal fastsættes i Lovgivningen“; og

som ønsker at supplere denne Bestemmelse ved at angive saadanne Retningslinier, som skal tjene til Vejledning i den Politik, Medlemsstaterne bør føre, for saa vidt angaar Fastsættelsen af den længste Tjenestetid i de forskellige Tilfælde, og saadanne Forslag om den Længde af Tjenestetiden, der bør gælde i disse Tilfælde;

henstiller; at enhver Medlemsstat af den internationale Arbejdsorganisation, som ratificerer Konventionsudkastet (1939) om Arbejdskontrakter for indfødte Arbejdere, lægger følgende Principer til Grund ved Fastsættelsen af Tjenestetidens Længde i Overensstemmelse med Konventionsudkastets Artikel 9:

1. Tjenestetidens længste Varighed bør altid fastsættes saa kort som mulig og kortere, naar Arbejderne lever adskilt fra deres Familie, end naar dette ikke er Tilfældet.

2. (1) Tjenestetidens længste Varighed bør, hvor det drejer sig om Arbejde, der ikke omfatter en lang og kostbar Rejse til Lands eller til Vands, i intet Tilfælde udstrækkes over 12 Maaneder, dersom Arbejderne ikke er ledsaget af deres Familie, eller 24 Maaneder, hvor de er ledsaget af deres Familie.

(2) Tjenestetidens længste Varighed bør, hvor det drejer sig om Arbejde, hvor der bliver Spørgsmaal om en lang og kostbar Rejse til Lands eller til Vands, i intet Tilfælde udstrækkes over 2 Aar, hvor Arbejderne ikke er ledsaget af deres Familie, eller 3 Aar, hvor de er ledsaget af deres Familie.

3. Undtagelser fra de ovenfor anførte Maxima skal kun meddeles, hvor det drejer sig om Arbejdere, der er ledsaget af deres Familie, og hvor det — efter Arbejdernes forudgaaende Samtykke — er Hensigten at installere dem og deres Familie paa eller i Nærheden af Arbejdsstedet.

4. Hvor Tjenestetiden er 12 Maaneder eller derover, bør der indrømmes Arbejderen mindst en Uges Ferie med Løn.